

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 65

14 listopada 2022

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2022/C 432/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2022/C 432/02

Sprawa C-597/20: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – Polskie Linie Lotnicze „LOT” SA/Budapest Főváros Kormányhivatala [Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 16 – Odszkodowanie i pomoc dla pasażerów – Zadanie krajowego organu odpowiedzialnego za wykonanie wspomnianego rozporządzenia – Uregulowanie krajowe przyznające temu organowi uprawnienie do nakazania przewoźnikowi lotniczemu wypłaty odszkodowania należnego pasażerowi – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 47 – Prawo do wniesienia środka zaskarżenia do sądu]

2

2022/C 432/03

Sprawa C-633/20: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 29 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./TC Medical Air Ambulance Agency GmbH [Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług – Jednolity rynek usług ubezpieczeniowych – Dyrektywa 2002/92/WE – Pojęcie „pośrednika ubezpieczeniowego” – Działalność polegająca na „pośrednictwie ubezpieczeniowym” – Dyrektywa (UE) 2016/97 – Działalność w zakresie „dystrybucji ubezpieczeń” – Zakres stosowania tych dyrektyw – Przystąpienie do ubezpieczenia grupowego – Przeniesienie praw wynikających z umowy ubezpieczenia – Świadczenia ubezpieczeniowe w przypadku choroby lub wypadku za granicą – Wynagrodzenie wypłacane przez przystępującego do umowy w zamian za uzyskaną ochronę ubezpieczeniową – Ochrona konsumentów – Równość traktowania pośredników ubezpieczeniowych]

3

2022/C 432/04	Sprawa C-3/21: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 29 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) – Irlandia) – FS/Chief Appeals Officer, The Social Welfare Appeals Office, The Minister for Employment Affairs, The Minister for Social Protection [Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego – Świadczenia rodzinne – Wypłata z mocą wsteczną – Przeprowadzka beneficjenta do innego państwa członkowskiego – Artykuł 81 – Pojęcie „wniosku” – Artykuł 76 ust. 4 – Obowiązek wzajemnego informowania i współpracy – Nieprzestrzeganie – Dwunastomiesięczny termin przedawnienia – Zasada skuteczności]	4
2022/C 432/05	Sprawa C-202/21 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 29 września 2022 r. – ABLV Bank AS w likwidacji/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), Komisja Europejska [Odwołanie – Polityka gospodarcza i pieniężna – Unia bankowa – Rozporządzenie (UE) nr 806/2014 – Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych – Jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – Składki roczne – Likwidacja instytucji kredytowej – Zwrot wpłaconych składek – Pro rata temporis]	5
2022/C 432/06	Sprawa C-235/21: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 29 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče – Słowenia) – Raiffeisen Leasing, trgovina in leasing d.o.o./Republika Slovenija [Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 203 – Umowa zbycia i leasingu zwrotnego – Osoba zobowiązana do zapłaty VAT – Możliwość uznania umowy na piśmie za fakturę]	5
2022/C 432/07	Sprawa C-500/21 P: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 29 września 2022 r. – Health Information Management (HIM)/Komisja Europejska [Odwołanie – Klauzula arbitrażowa – Umowy o udzielenie dotacji zawarte w ramach programu na rzecz wspierania polityki w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych (TIK) – Sprawozdanie z audytu – Noty obciążeniowe wystawione przez Komisję Europejską w celu odzyskania niektórych kwot – Skarga o stwierdzenie nieważności – Dochodzenie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) – Żądanie wzajemne – Zwrot danych dotacji w pełnej wysokości – Prawo do obrony – Zasada dobrej administracji – Bezstronność – Zasada proporcjonalności – Obowiązek uzasadnienia]	6
2022/C 432/08	Sprawa C-460/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez el Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 11 lipca 2022 r. – DIGI Távközlési és Szolgáltatós Kft./Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság	6
2022/C 432/09	Sprawa C-519/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 4 sierpnia 2022 r. – MAX7 Design Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	7
2022/C 432/10	Sprawa C-536/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Ravensburg (Niemcy) w dniu 10 sierpnia 2022 r. – MW, CY/VR Bank Ravensburg-Weingarten eG . .	8
2022/C 432/11	Sprawa C-537/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 11 sierpnia 2022 r. – Global Ink Trade Kft./Nemzeti Adó és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	9
2022/C 432/12	Sprawa C-538/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 11 sierpnia 2022 r. – SB/Agrárminiszter	10
2022/C 432/13	Sprawa C-547/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Bratislava II (Słowacja) w dniu 17 sierpnia 2022 r. – INGSTEEL spol. s. r. o./Úrad pre verejné obstarávanie	11
2022/C 432/14	Sprawa C-566/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud (Republika Czeska) w dniu 26 sierpnia 2022 r. – Inkreal s. r. o./Dúha reality s. r. o.	12
2022/C 432/15	Sprawa C-611/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 13 lipca 2022 r. w sprawie T-227/21, Illumina/Komisja, wniesione w dniu 22 września 2022 r. przez Illumina, Inc.	13
2022/C 432/16	Sprawa C-620/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (wielka izba) wydanego w dniu 27 lipca 2022 r. w sprawie T-125/22, RT France/Rada, wniesione w dniu 27 września 2022 r. przez RT France	14

Sąd

2022/C 432/17	Sprawa T-604/18: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 – Google i Alphabet/Komisja (Google Android) [Konkurencja – Nadużycie pozycji dominującej – Inteligentne urządzenia mobilne – Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 102 TFUE i art. 54 porozumienia EOG – Pojęcia: platformy wielostronnej i rynku wielostronnego („ekosystem”) – System operacyjny (Google Android) – Sklep z aplikacjami (Play Store) – Aplikacje służące do wyszukiwania i do nawigacji (Google Search i Chrome) – Porozumienia zawierane z producentami urządzeń i operatorami sieci mobilnych – Jednolite i ciągłe naruszenie – Pojęcia: całościowego planu i zachowań wdrażanych w ramach tego samego naruszenia (grupowanie produktów, wypłaty z tytułu wyłączności i obowiązki zapobiegania fragmentacji) – Skutki w postaci wykluczenia – Prawo do obrony – Nieograniczone prawo orzekania]	16
2022/C 432/18	Sprawa T-597/19: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Helsingin kaupunki/Komisja [Pomoc państwa – Autobusowy transport pasażerski – Pożyczka na zakup sprzętu i pożyczki kapitałowe udzielone przez miasto Helsinki – Decyzja stwierdzająca niezgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym i jej bezprawność oraz nakazująca jej odzyskanie – Pomoc istniejąca – Korzyść – Stosowanie kryterium wierzyciela prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej – Status publiczny dłużnika – Uwzględnienie systemu pomocy istniejącej – Zastosowanie kryterium inwestora prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej – Ciągłość gospodarcza – Uprawnienia procesowe zainteresowanych stron – Artykuł 108 ust. 1 TFUE – Obowiązek uzasadnienia – Zasady ogólne prawa Unii]	17
2022/C 432/19	Sprawa T-603/19: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Helsingin Bussiliikenne/Komisja [Pomoc państwa – Autobusowy transport pasażerski – Pożyczka na zakup sprzętu i pożyczki kapitałowe udzielone przez miasto Helsinki – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Ciągłość gospodarcza – Uprawnienia procesowe zainteresowanych stron – Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/1589 – Obowiązek uzasadnienia]	18
2022/C 432/20	Sprawa T-744/19: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Methanol Holdings (Trinidad)/Komisja [Dumping – Przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz Stanów Zjednoczonych – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1688 – Artykuł 3 ust. 1 – 3 i 5 – 8 rozporządzenia (UE) 2016/1036 – Sprzedaż za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych – Konstruowanie ceny eksportowej – Szkoda poniesiona przez przemysł Unii – Obliczenie podcięcia cenowego – Związek przyczynowy – Artykuł 9 ust. 4 rozporządzenia 2016/1036 – Obliczanie marginesu szkody – Usunięcie szkody]	19
2022/C 432/21	Sprawa T-865/19: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Nevinnoymyskiy Azot i NAK „Azot”/Komisja [Dumping – Przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz Stanów Zjednoczonych – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1688 – Ostateczne cło antydumpingowe – Margines dumpingu – Ustalenie wartości normalnej – Dostosowania – Konstruowanie ceny eksportowej – Obiektywne porównanie – Szkoda poniesiona przez przemysł Unii – Obliczenie podcięcia cenowego – Sprzedaż między spółkami powiązanymi – Związek przyczynowy – Obliczanie marginesu szkody – Usunięcie szkody – Zasada niższego cła – Wykorzystanie dostępnych danych]	19
2022/C 432/22	Sprawy połączone T-371/20 i T-554/20: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Pollinis France/Komisja [Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz – Wytoczne EFSA dotyczące oceny ryzyka związanego ze środkami ochrony roślin, na które narażone są pszczoły – Indywidualne stanowiska państw członkowskich – Odmowa dostępu – Artykuł 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 – Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji]	20
2022/C 432/23	Sprawa T-575/20: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – SŽ – Tovorni promet/Komisja [Dyrektywa 2014/25/UE – Procedury udzielania zamówień w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych – Decyzja wykonawcza w sprawie stosowania art. 34 dyrektywy 2014/25 towarowego transportu kolejowego w Słowenii – Bezpośrednie podleganie konkurencji – Określenie rynku produktowego – Określenie rynku geograficznego – Ocena bezpośredniego podlegania konkurencji – Zasada dobrej administracji – Obowiązek uzasadnienia] . .	21

2022/C 432/24	Sprawa T-775/20: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – PB/Komisja [Zamówienia publiczne na usługi – Świadczenie usług wsparcia technicznego dla Wysokiej Rady Sądownictwa i na rzecz władz ukraińskich – Nieprawidłowości w postępowaniach w sprawie udzielania zamówień – Odzyskanie nienależnie wypłaconych kwot – Nota obciążeniowa – Członek zarządu spółki – Podstawa prawna – Odpowiedzialność pozaumowna]	21
2022/C 432/25	Sprawa T-179/21: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – QN/Komisja [Służba Publiczna – Urzędnicy – Sprawozdanie z oceny – Postępowanie w sprawie oceny 2019 – Obowiązek uzasadnienia – Oczywisty błąd w ocenie – Obowiązek dbałości – Odpowiedzialność]	22
2022/C 432/26	Sprawy połączone T-367/21 i T-432/21: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Sushi&Food Factor/EUIPO (READY 4YOU) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenia graficznych unijnych znaków towarowych READY 4YOU – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	23
2022/C 432/27	Sprawa T-416/21: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Itinerant Show Room/EUIPO – Save the Duck (ITINERANT) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego ITINERANT – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy przedstawiający śpiewającą kaczkę w kółku – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Podobieństwo – Renoma – Związek – Nienależna korzyść – Brak uzasadnionego powodu – Artykuł 95 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 – Artykuł 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625 – Dokument przedstawiony po raz pierwszy przed izbą odwoławczą – Niedopuszczalność]	23
2022/C 432/28	Sprawa T-417/21: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Itinerant Show Room/EUIPO – Save the Duck (ITINERANT) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego ITINERANT – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy przedstawiający śpiewającą kaczkę w kółku – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Podobieństwo – Renoma – Związek – Nienależna korzyść – Brak uzasadnionego powodu – Artykuł 95 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 – Artykuł 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625 – Dokument przedstawiony po raz pierwszy przed izbą odwoławczą – Niedopuszczalność]	24
2022/C 432/29	Sprawa T-423/21: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Gioioso/EUIPO – Maxi Di (MARE GIOIOSO di Sebastiano IMPORT EXPORT) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego MARE GIOIOSO di Sebastiano IMPORT EXPORT – Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy GIOIA DI MARE – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	25
2022/C 432/30	Sprawa T-498/21: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Lotion/EUIPO (BLACK IRISH) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego BLACK IRISH – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Równość traktowania – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 94 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]	25
2022/C 432/31	Sprawa T-607/21: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Blueroots Technology/EUIPO – Rezk Salama i Breitlauch (SKILLTREE STUDIOS) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy SKILLTREE STUDIOS – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Brak charakteru opisowego – Charakter odróżniający – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	26
2022/C 432/32	Sprawa T-609/21: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Privatbrauerei Eichbaum/EUIPO – Anchor Brewing Company (STEAM) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy STEAM – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Charakter używania – Artykuł 18 ust. 1 akapit drugi lit. a) i art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do bycia wysłuchanym – Artykuł 94 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]	27

2022/C 432/33	Sprawa T-686/21: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Task Food/EUIPO – Foodtastic (ENERGY CAKE) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy ENERGY CAKE – Unieważnienie prawa do znaku – Bezwzględne podstawy unieważnienia – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001]]	27
2022/C 432/34	Sprawa T-705/21: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Balaban/EUIPO (Stahlwerk) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego STAHLWERK – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	28
2022/C 432/35	Sprawa T-706/21: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Balaban/EUIPO (Stahlwerkstatt) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Stahlwerkstatt – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	29
2022/C 432/36	Sprawa T-737/21: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Refractory Intellectual Property/EUIPO (e-tech) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego e-tech – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	29
2022/C 432/37	Sprawa T-795/21: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Protectoplus/EUIPO (Li-SAFE) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Li-SAFE – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001 – Ograniczenie towarów wskazanych w zgłoszeniu znaku towarowego]	30
2022/C 432/38	Sprawa T-523/22: Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2022 r. – Sberbank Europe AG/Rada i in.	30
2022/C 432/39	Sprawa T-524/22: Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2022 r. – Sberbank Europe/Rada i in.	31
2022/C 432/40	Sprawa T-594/22: Skarga wniesiona w dniu 23 września 2022 r. – Cypr/EUIPO – Kolios (HALLOUMAKI)	32
2022/C 432/41	Sprawa T-602/22: Skarga wniesiona w dniu 27 września 2022 r. – Veritas/Komisja	33
2022/C 432/42	Sprawa T-604/22: Skarga wniesiona w dniu 27 września 2022 r. – Société du Tour de France/EUIPO – FitX (TOUR DE X)	34
2022/C 432/43	Sprawa T-607/22: Skarga wniesiona w dniu 30 września 2022 r. – Kozitsyn/Rada	35
2022/C 432/44	Sprawa T-612/22: Skarga wniesiona w dniu 1 października 2022 r. – Primicerj/Komisja	36
2022/C 432/45	Sprawa T-615/22: Skarga wniesiona w dniu 30 września 2022 r. – Cypr/EUIPO – Cemet (Halime)	38
2022/C 432/46	Sprawa T-457/19: Postanowienie Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Synthomer/Komisja	39
2022/C 432/47	Sprawa T-712/19: Postanowienie Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Hikma Pharmaceuticals i Hikma Pharmaceuticals International/Komisja	39
2022/C 432/48	Sprawa T-718/19: Postanowienie Sądu z dnia 14 września 2022 r. – The Weir Group i in./Komisja	39

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2022/C 432/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 424 z 7.11.2022

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 418 z 31.10.2022

Dz.U. C 408 z 24.10.2022

Dz.U. C 398 z 17.10.2022

Dz.U. C 389 z 10.10.2022

Dz.U. C 380 z 3.10.2022

Dz.U. C 368 z 26.9.2022

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – Polskie Linie Lotnicze „LOT” SA/Budapest Főváros Kormányhivatala

(Sprawa C-597/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 16 – Odszkodowanie i pomoc dla pasażerów – Zadanie krajowego organu odpowiedzialnego za wykonanie wspomnianego rozporządzenia – Uregulowanie krajowe przyznające temu organowi uprawnienie do nakazania przewoźnikowi lotniczemu wypłaty odszkodowania należnego pasażerowi – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 47 – Prawo do wniesienia środka zaskarżenia do sądu]

(2022/C 432/02)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Polskie Linie Lotnicze „LOT” SA

Strona przeciwna: Budapest Főváros Kormányhivatala

Sentencja

Artykuł 16 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91

należy interpretować w ten sposób, że:

państwa członkowskie mają prawo upoważnić organ krajowy odpowiedzialny za wykonanie tego rozporządzenia do zobowiązania przewoźnika lotniczego do wypłaty odszkodowania w rozumieniu art. 7 wspomnianego rozporządzenia, należnego pasażerom na podstawie tego rozporządzenia, w sytuacji gdy do tego organu krajowego wpłynęła indywidualna skarga pasażera, z zastrzeżeniem, że owemu pasażerowi i wspomnianemu przewoźnikowi lotniczemu musi przysługiwać możliwość wniesienia środka zaskarżenia do sądu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 28 z 25.1.2021.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 29 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./TC Medical Air Ambulance Agency GmbH

(Sprawa C-633/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług – Jednolity rynek usług ubezpieczeniowych – Dyrektywa 2002/92/WE – Pojęcie „pośrednika ubezpieczeniowego” – Działalność polegająca na „pośrednictwie ubezpieczeniowym” – Dyrektywa (UE) 2016/97 – Działalność w zakresie „dystrybucji ubezpieczeń” – Zakres stosowania tych dyrektyw – Przystąpienie do ubezpieczenia grupowego – Przeniesienie praw wynikających z umowy ubezpieczenia – Świadczenia ubezpieczeniowe w przypadku choroby lub wypadku za granicą – Wynagrodzenie wypłacane przez przystępującego do umowy w zamian za uzyskaną ochronę ubezpieczeniową – Ochrona konsumentów – Równość traktowania pośredników ubezpieczeniowych]

(2022/C 432/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Druga strona postępowania rewizyjnego: TC Medical Air Ambulance Agency GmbH

Sentencja

Artykuł 2 pkt 3 i 5 dyrektywy 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. oraz art. 2 ust. 1 pkt 1, 3 i 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/411 z dnia 14 marca 2018 r.

należy interpretować w ten sposób, że:

pojęcie „pośrednika ubezpieczeniowego”, a tym samym pojęcie „dystrybutora ubezpieczeń” w rozumieniu tych przepisów obejmuje osobę prawną, której działalność polega na oferowaniu swoim klientom dobrowolnego przystąpienia, za wynagrodzeniem, które od nich otrzymuje, do umowy ubezpieczenia grupowego, którą wcześniej zawarła z zakładem ubezpieczeń, przy czym przystąpienie to uprawnia tych klientów do korzystania ze świadczeń ubezpieczeniowych w szczególności w przypadku choroby lub wypadku za granicą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z dnia 22.2.2021.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 29 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) – Irlandia) – FS/Chief Appeals Officer, The Social Welfare Appeals Office, The Minister for Employment Affairs, The Minister for Social Protection

(Sprawa C-3/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego – Świadczenia rodzinne – Wypłata z mocą wsteczną – Przeprowadzka beneficjenta do innego państwa członkowskiego – Artykuł 81 – Pojęcie „wniosku” – Artykuł 76 ust. 4 – Obowiązek wzajemnego informowania i współpracy – Nieprzestrzeganie – Dwunastomiesięczny termin przedawnienia – Zasada skuteczności]

(2022/C 432/04)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: FS

Strona pozwana: Chief Appeals Officer, The Social Welfare Appeals Office, The Minister for Employment Affairs, The Minister for Social Protection

Sentencja

- 1) Artykuł 81 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego,

należy interpretować w ten sposób, że

pojęcie „wniosku” w rozumieniu tego artykułu obejmuje wyłącznie wniosek złożony przez osobę, która skorzystała z prawa do swobodnego przemieszczania się, do władz państwa członkowskiego, które nie jest właściwe na podstawie norm kolizyjnych przewidzianych w tym rozporządzeniu. W związku z tym pojęcie to nie obejmuje ani pierwotnego wniosku złożonego na podstawie przepisów państwa członkowskiego przez osobę, która nie skorzystała jeszcze z przysługującego jej prawa do swobodnego przemieszczania się, ani okresowej wypłaty przez władze tego państwa członkowskiego świadczenia, które w momencie tej wypłaty jest co do zasady należne od innego państwa członkowskiego.

- 2) Prawo Unii, a w szczególności zasada skuteczności, nie stoi na przeszkodzie stosowaniu uregulowania krajowego, które uzależnia moc wsteczną wniosku o zasiłek rodzinny od dwunastomiesięcznego terminu przedawnienia, ponieważ termin ten nie uniemożliwia w praktyce lub nadmiernie nie utrudnia wykonywania przez pracowników migrujących uprawnień nadanych im na mocy rozporządzenia nr 883/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 19.4.2021.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 29 września 2022 r. – ABLV Bank AS w likwidacji/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), Komisja Europejska

(Sprawa C-202/21 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Polityka gospodarcza i pieniężna – Unia bankowa – Rozporządzenie (UE) nr 806/2014 – Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych – Jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – Składki roczne – Likwidacja instytucji kredytowej – Zwrot wpłaconych składek – Pro rata temporis]

(2022/C 432/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: ABLV Bank AS w likwidacji (przedstawiciel: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) (przedstawiciele: C. J. Flynn i J. Kerlin, pełnomocnicy, których wspierali S. Ianc, T. Klupsch, B. Meyring oraz S. Schelo, Rechtsanwälte), Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Nijenhuis, A. Steiblytė i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) ABLV Bank AS, w likwidacji, zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) oraz przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 7.6.2021.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 29 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče – Słowenia) – Raiffeisen Leasing, trgovina in leasing d.o.o./Republika Slovenija

(Sprawa C-235/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 203 – Umowa zbycia i leasingu zwrotnego – Osoba zobowiązana do zapłaty VAT – Możliwość uznania umowy na piśmie za fakturę]

(2022/C 432/06)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raiffeisen Leasing, trgovina in leasing d.o.o.

Strona przeciwna: Republika Slovenija

Sentencja

Artykuł 203 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

należy interpretować w ten sposób, że:

umowę zbycia i leasingu zwrotnego, po zawarciu której strony nie wystawiły faktury, można uznać za fakturę w rozumieniu tego przepisu, w przypadku gdy umowa ta zawiera wszystkie informacje niezbędne do tego, by organ podatkowy państwa członkowskiego mógł ustalić, czy materialne przesłanki prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej zostały w danym wypadku spełnione, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 7.6.2021.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 29 września 2022 r. – Health Information Management (HIM)/Komisja Europejska

(Sprawa C-500/21 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Klauzula arbitrażowa – Umowy o udzielenie dotacji zawarte w ramach programu na rzecz wspierania polityki w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych (TIK) – Sprawozdanie z audytu – Noty obciążeniowe wystawione przez Komisję Europejską w celu odzyskania niektórych kwot – Skarga o stwierdzenie nieważności – Dochodzenie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) – Żądanie wzajemne – Zwrot danych dotacji w pełnej wysokości – Prawo do obrony – Zasada dobrej administracji – Bezstronność – Zasada proporcjonalności – Obowiązek uzasadnienia]

(2022/C 432/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Health Information Management (HIM) (przedstawiciel: adwokat P. Zeegers)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Estrada de Solà i M. Ilkova, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Health Information Management (HIM) pokrywa obok własnych kosztów koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 391 z 27.9.2021.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez el Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 11 lipca 2022 r. – DIGI Távközlési és Szolgáltató Kft./Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság

(Sprawa C-460/22)

(2022/C 432/08)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Digi Távközlési és Szolgáltató Kft.

Druga strona postępowania: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság

Pytania prejudycjalne

Czy przedsiębiorstwo, które świadczy usługi łączności elektronicznej na rynku właściwym, lecz które nie wzięło udziału w określonym postępowaniu przetargowym (zwanym dalej „postępowaniem przetargowym”), ponieważ nie spełniało warunków uczestnictwa w przetargu określonych w specyfikacji istotnych warunków zamówienia zawierającej szczegółowe zasady postępowania przetargowego (zwanej dalej „specyfikacją istotnych warunków zamówienia”), w związku z czym decyzja krajowego organu regulacyjnego ustalająca wynik postępowania przetargowego nie zawiera żadnego postanowienia dotyczącego tego przedsiębiorstwa, należy uznać za przedsiębiorstwo, którego dotyczy decyzja krajowego organu regulacyjnego w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) ⁽¹⁾, i w związku z tym jest ono uprawnione, na podstawie art. 47 [Karty praw podstawowych Unii Europejskiej], do skorzystania w odniesieniu do tej decyzji z prawa do skutecznego środka prawnego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2002, L 108, s. 33.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 4 sierpnia 2022 r. – MAX7 Design Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Sprawa C-519/22)

(2022/C 432/09)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MAX7 Design Kft.

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle art. 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ oraz zasady proporcjonalności przewidzianej w art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej przepisy państwa członkowskiego – które stanowią, że numer identyfikacji podatkowej danej spółki lub jej numer identyfikacji do celów podatku od wartości dodanej może zostać uchylony w wyniku braku przedstawienia zabezpieczenia zapłaty podatków, którego obowiązek ustanowienia został nałożony na tę spółkę, także w przypadku gdy wspólnicy nie są bezpośrednio świadomi tego, że na ową spółkę został nałożony obowiązek ustanowienia wspomnianego zabezpieczenia, lub okoliczności, że udział obecnie lub w przeszłości członka zarządu spółki w innej osobie prawnej posiadającej zobowiązanie podatkowe, które nie zostało jeszcze spłacone, lub jego status obecnie lub w przeszłości jako członka kadry kierowniczej wspomnianej osoby prawnej uzasadniał nałożenie na spółkę obowiązku ustanowienia zabezpieczenia zapłaty podatków – są zgodne z ustanowioną w art. 16 karty praw podstawowych wolnością prowadzenia działalności gospodarczej?
- 2) Czy w świetle przewidzianej w art. 273 dyrektywy 2006/112 zasady konieczności oraz przewidzianej w art. 52 ust. 1 karty praw podstawowych zasady proporcjonalności przepisy państwa członkowskiego – które stanowią, że numer identyfikacji podatkowej spółki lub jej numer identyfikacji do celów podatku od wartości dodanej może zostać uchylony w wyniku braku przedstawienia zabezpieczenia zapłaty podatków, którego obowiązek ustanowienia został nałożony na tę spółkę, także w przypadku gdy minimalny termin wymagany na mocy przepisów ogólnych uregulowania państwa członkowskiego, dotyczących zwołania we właściwej formie organu decyzyjnego spółki, nie pozwala, aby organ ów odwołał przed uprawnieniem się decyzji organu podatkowego, w drodze której został nałożony obowiązek ustanowienia rzeczowego zabezpieczenia, członka zarządu, którego dotyczy przeszkoda, która uzasadniała nałożenie obowiązku ustanowienia takiego zabezpieczenia, i w związku z tym nie pozwala, aby organ ów usunął wspomnianą przeszkodę w terminie powodującym wygaśnięcie obowiązku ustanowienia zabezpieczenia, co pozwoliłoby na uniknięcie uchylecia numeru identyfikacji podatkowej – są zgodne z ustanowioną w art. 16 karty wolnością prowadzenia działalności gospodarczej oraz z zapisanym w art. 47 karty praw podstawowych prawem do skutecznego środka prawnego?

- 3) Czy przepisy państwa członkowskiego – które stanowią w sposób imperatywny, nie pozostawiając swobody oceny organom odpowiedzialnym za stosowanie prawa, że:
- a) usunięcie przez spółkę jako podatnika, po uprawomocnieniu się decyzji, na mocy której nałożono obowiązek ustanowienia zabezpieczenia zapłaty podatków, przeszkody uzasadniającej nałożenie obowiązku ustanowienia tego zabezpieczenia nie ma wpływu na obowiązek ustanowienia zabezpieczenia zapłaty podatków, a zatem na możliwość uchylenia numeru identyfikacji podatkowej, nawet w przypadku gdy owa przeszkoda została usunięta po uprawomocnieniu się decyzji o nałożeniu obowiązku ustanowienia zabezpieczenia, ale w terminie przewidzianym na przedstawienie rzeczowego zabezpieczenia?
 - b) w przypadku gdy zabezpieczenie zapłaty podatków nie zostało przedstawione, spółka jako podatnik, po upływie terminu przewidzianego na przedstawienie tego zabezpieczenia, nie może zaradzić skutkom prawnym uchylenia jej numeru identyfikacji podatkowej, nawet w sytuacji gdy usunęła przeszkodę uzasadniającą nałożenie obowiązku ustanowienia zabezpieczenia po uprawomocnieniu się decyzji, w drodze której obowiązek ustanowienia zabezpieczenia został nałożony, ale w terminie przewidzianym na przedstawienie rzeczowego zabezpieczenia – są zgodne z ustanowioną w art. 16 karty wolnością prowadzenia działalności gospodarczej, z jej ograniczeniem koniecznym w myśl art. 273 dyrektywy 2006/112 i proporcjonalnym zgodnie z art. 52 ust. 1 karty praw podstawowych oraz z zapisanym w art. 47 tej karty prawem do skutecznego środka prawnego?

(¹) Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Ravensburg
(Niemcy) w dniu 10 sierpnia 2022 r. – MW, CY/VR Bank Ravensburg-Weingarten eG**

(Sprawa C-536/22)

(2022/C 432/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Ravensburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: MW, CY

Strona pozwana: VR Bank Ravensburg-Weingarten eG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „sprawiedliwej i obiektywnej rekompensaty z tytułu potencjalnych kosztów bezpośrednio związanych z przedterminową spłatą kredytu” zawarte w art. 25 ust. 3 dyrektywy 2014/17/UE (¹) należy interpretować w ten sposób, że rekompensata ta obejmuje również utracone korzyści kredytodawcy, w szczególności przyszłe odsetki, które utracił w wyniku przedterminowej spłaty?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy prawo Unii, a w szczególności art. 25 ust. 3 dyrektywy 2014/17/UE, określa wymogi dotyczące obliczania dochodów kredytodawcy z reinwestowania przedterminowo spłaconego kredytu konsumenckiego związanego z nieruchomością, które należy uwzględnić w ramach utraconych korzyści, a jeżeli tak, to jakie?

W szczególności:

- a) Czy przepisy krajowe dotyczące obliczania muszą opierać się na sposobie, w jaki kredytodawca rzeczywiście wykorzystuje kwotę przedterminowej spłaty?
- b) Czy przepisy krajowe mogą zezwalać kredytodawcy na obliczenie rekompensaty z tytułu przedterminowej spłaty na podstawie fikcyjnej reinwestycji w bezpieczne instrumenty rynku kapitałowego o dopasowanym terminie zapadalności (tzw. metoda dopasowanej zapadalności aktywów i wymagalności pasywów)?

- 3) Czy zakresem zastosowania art. 25 dyrektywy 2014/17/UE jest objęty również przypadek, w którym konsument najpierw wypowiada umowę o kredyt konsumencki związany z nieruchomością na podstawie prawa do wypowiedzenia przewidzianego przez ustawodawcę krajowego, zanim dokona przedterminowej spłaty kredytu na rzecz kredytodawcy?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniająca dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010, Dz.U. 2014, L 60, s. 34.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 11 sierpnia 2022 r. – Global Ink Trade Kft/Nemzeti Adó és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Sprawa C-537/22)

(2022/C 432/11)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Global Ink Trade Kft.

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy stanowi naruszenie zasady pierwszeństwa prawa Unii i prawa do skutecznego środka prawnego zagwarantowanego w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”) okoliczność, że sąd państwa członkowskiego, który orzekając w ostatniej instancji, dokonuje wykładni orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości (wydanego w formie postanowienia w odpowiedzi na wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, którego przedmiotem było właśnie orzecznictwo wypracowane przez ten sam sąd orzekający w ostatniej instancji) w ten sposób, że nie zawiera ono żadnego nowego elementu, który skutkuje lub może skutkować obaleniem wcześniejszych orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości lub zmianą wcześniejszego orzecznictwa krajowego wypracowanego przez sąd orzekający w ostatniej instancji?
- 2) Czy zasadę pierwszeństwa prawa Unii i prawo do skutecznego środka prawnego zagwarantowane w art. 47 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że zasada pierwszeństwa orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości ma zastosowanie także wtedy, gdy sąd państwa członkowskiego orzekający w ostatniej instancji odwołuje się również do swoich wcześniejszych wyroków jako precedensu? Czy można udzielić odmiennej odpowiedzi w świetle art. 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości, jeżeli orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości ma formę postanowienia?
- 3) Czy w ramach ogólnego obowiązku sprawowania kontroli przez podatnika, niezależnie od wykonania i charakteru transakcji gospodarczej wykazanej w fakturach oraz mając na uwadze art. 167, art. 168 lit. a) i art. 178 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) (¹), a także zasady pewności prawa i neutralności podatkowej, można wymagać od podatnika, czyniąc z tego przesłankę prawa do odliczenia VAT – w przypadku braku w tym zakresie przepisów prawa danego państwa członkowskiego – utrzymywania osobistego kontaktu z wystawcą faktury bądź kontaktowania się z dostawcą jedynie za pośrednictwem oficjalnie podanego adresu poczty elektronicznej? Czy można uznać, że okoliczności te dowodzą, potwierdzonego obiektywnymi okolicznościami, naruszenia należytej staranności, jakiej należałoby oczekiwać od podatnika, biorąc pod uwagę, że okoliczności te nie miały jeszcze miejsca w chwili, gdy podatnik przeprowadzał stosowne kontrole przed nawiązaniem stosunku handlowego, lecz stanowią część istniejącego między stronami stosunku handlowego?

- 4) Czy zgodne z przywołanymi przepisami dyrektywy VAT oraz zasadą neutralności podatkowej, lecz przede wszystkim z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, które w ramach wykładni tych przepisów nakłada na organ podatkowy ciężar dowodu, są wykładnia przepisów prawa i praktyka ukształtowane w państwie członkowskim, zgodnie z którymi podatnikowi posiadającemu fakturę zgodną z przepisami dyrektywy VAT odmawia się prawa do odliczenia VAT na tej podstawie, że nie prowadził on swojej działalności z należytą starannością, ponieważ nie wykazał, że jego działalność nie ograniczała się jedynie do otrzymywania faktur spełniających wymagane przesłanki formalne, chociaż podatnik przedstawił całą dokumentację dotyczącą spornych transakcji, a organ podatkowy odrzucił inne dowody przedstawione przez podatnika w toku postępowania podatkowego?
- 5) Czy w świetle przywołanych przepisów dyrektywy VAT oraz podstawowej zasady pewności prawa ustalenie, dokonane w odniesieniu do dołożenia należytej staranności, że wystawca faktury nie prowadził działalności gospodarczej, może być uznane za obiektywną okoliczność, jeżeli organ podatkowy uzna, że nie udowodniono faktycznego dokonania (a zatem rzeczywistego istnienia) transakcji gospodarczej – która została udokumentowana za pomocą faktur, umów i innych dokumentów księgowych, a także korespondencji, i która została potwierdzona oświadczeniami spółki prowadzącej magazyn, a także członka zarządu i pracownika podatnika – przy czym organ podatkowy opiera się wyłącznie na oświadczeniu członka zarządu spółki będącej dostawcą zaprzeczającego istnieniu takiej transakcji, bez uwzględnienia okoliczności, w których oświadczenie to zostało złożone, interesów składającego oświadczenie, ani faktu, że zgodnie z dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy składający oświadczenie sam założył tę spółkę, a zgodnie z dostępnymi informacjami w imieniu spółki działał pełnomocnik?
- 6) Czy przepisy dyrektywy VAT dotyczące odliczenia tego podatku należy interpretować w ten sposób, że w przypadku, gdy organ podatkowy stwierdzi w trakcie postępowania podatkowego, że towary wykazane w fakturach są pochodzenia wspólnotowego, a podatnik jest drugim uczestnikiem łańcucha [dostaw], konstrukcja tego modelu – mając na uwadze, że towary pochodzenia wspólnotowego są zwolnione z VAT, w ten sposób, że pierwszy węgierski nabywca nie jest uprawniony do odliczenia VAT, a może tego dokonać dopiero drugi uczestnik łańcucha – jest sama w sobie okolicznością obiektywną, wystarczającą dla udowodnienia oszustwa podatkowego, czy też organ podatkowy musi w tym przypadku również wykazać za pomocą obiektywnych okoliczności, który uczestnik lub uczestnicy łańcucha dopuścili się oszustwa podatkowego, jaki był ich sposób działania oraz czy podatnik wiedział lub mógł o tym wiedzieć przy zachowaniu należytej staranności?

(¹) Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 11 sierpnia 2022 r. – SB/Agrárminiszter

(Sprawa C-538/22)

(2022/C 432/12)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SB

Strona przeciwna: Agrárminiszter

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodna z art. 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym nr 640/2014”), biorąc pod uwagę również jego motyw 28 i 31 oraz art. 2 ust. 1 pkt 16 i 18 oraz art. 31 ust. 1–3, jest praktyka państwa członkowskiego, na podstawie której, jeżeli zgodnie z kryterium ustanowionym przez państwo członkowskie wskaźnik ocień osiągnięty w stosunku do liczby zgłoszonych zwierząt jest niższy niż wymagany i określony dla zwierząt zatwierdzonych, to wniosek o wypłatę pomocy związanej z hodowlą krów mamek powinien zostać odrzucony w całości, nawet jeśli wymagany wskaźnik ocień został osiągnięty w mniej licznej grupie niż grupa zwierząt zgłoszonych, ponieważ niższy wskaźnik ocień niż wymagany przez przepisy krajowe oznacza, że liczba zgłoszonych zwierząt nie spełnia kryterium kwalifikowalności?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy w niniejszej sprawie należy w taki sposób określić liczbę zwierząt spełniających kryterium kwalifikowalności w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 i art. 30 ust. 3 tego rozporządzenia z uwzględnieniem wymogów stopniowania i proporcjonalności, o których mowa w motywach 28 i 31 tego rozporządzenia oraz w artykułach prawa Unii wskazanych w pierwszym pytaniu prejudycjalnym, że w przypadku, gdy osiągnięty odsetek ocień jest niższy niż wymagany przez przepisy krajowe,
 - a) uwzględnienia się jako zwierzęta spełniające kryterium kwalifikowalności tylko te, które się ocieły, lub
 - b) uwzględnienia się jako zwierzęta spełniające kryterium kwalifikowalności tylko te, które spośród zwierząt zatwierdzonych tworzą grupę, w której osiągnięty został wskaźnik ocień określony w przepisach krajowych?
- 3) Czy, mając na uwadze art. 30 ust. 3 i art. 31 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 oraz wymóg proporcjonalności, o którym mowa w motywie 31 tego rozporządzenia, art. 31 ust. 3 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia podstawy kary, należy ustalić współczynnik zwierząt niespełniających warunków do zwierząt spełniających warunki lub współczynnik zwierząt zgłoszonych do zwierząt spełniających warunki, a ponadto uzyskany w ten sposób iloraz należy jeszcze pomnożyć przez 100 w obliczeniach procentowych?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 181, s. 48.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Bratislava II (Słowacja) w dniu 17 sierpnia 2022 r. – INGSTEEL spol. s. r. o./Úrad pre verejné obstarávanie

(Sprawa C-547/22)

(2022/C 432/13)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresný súd Bratislava II

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: INGSTEEL spol. s. r. o.

Strona pozwana: Úrad pre verejné obstarávanie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy praktyka sądu krajowego rozpatrującego spór, którego przedmiotem jest roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej oferentowi niezgodnie z prawem wykluczonemu z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, stosownie do której odmawia się przyznania odszkodowania z tytułu utraconej szansy (loss of opportunity), jest zgodna z art. 2 ust. 1 lit. c) w związku z art. 2 ust. 6 i 7 dyrektywy 2007/66/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych?
- 2) Czy praktyka sądu krajowego rozpatrującego spór, którego przedmiotem jest roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej oferentowi niezgodnie z prawem wykluczonemu z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, stosownie do której częścią roszczenia odszkodowawczego nie jest roszczenie z tytułu utraconych korzyści spowodowanych udaremnieniem możliwości udziału w zamówieniu publicznym, jest zgodna z art. 2 ust. 1 lit. c) w związku z art. 2 ust. 6 i 7 dyrektywy 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych?

⁽¹⁾ Dz.U. 2007, L 335, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud (Republika Czeska) w dniu 26 sierpnia 2022 r. – Inkreal s. r. o./Dúha reality s. r. o.

(Sprawa C-566/22)

(2022/C 432/14)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Inkreal s. r. o.

Strona pozwana: Dúha reality s. r. o.

Pytanie prejudycjalne

Czy z perspektywy istnienia elementu zagranicznego, który jest niezbędnym warunkiem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, zastosowanie tego rozporządzenia może znajdować podstawę w tym tylko, że dwie strony z siedzibą w tym samym państwie członkowskim uzgodnią właściwość sądu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 13 lipca 2022 r. w sprawie T-227/21, Illumina/Komisja, wniesione w dniu 22 września 2022 r. przez Illumina, Inc.

(Sprawa C-611/22 P)

(2022/C 432/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Illumina, Inc. (przedstawiciele: D. Beard, BL, J. Holmes, Barrister, P. Chappatte, avocat, E. Wright, avocate, F. González Díaz, abogado, M. Siragusa, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Grail LLC, Republika Grecka, Republika Francuska, Królestwo Niderlandów, Urząd Nadzoru EFTA

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji C(2021) 2847 final z dnia 19 kwietnia 2021 r. uwzględniającej wniosek francuskiego organu ochrony konkurencji o zbadanie koncentracji mającej na celu uzyskanie przez Illumina, Inc. wyłącznej kontroli nad Grail, Inc. (sprawa COMP/M.10188 – Illumina/Grail), po drugie, decyzji Komisji C(2021) 2848 final, C(2021) 2849 final, C(2021) 2851 final, C(2021) 2854 final i C(2021) 2855 final z dnia 19 kwietnia 2021 r., uwzględniających wnioski greckiego, belgijskiego, norweskiego, islandzkiego i niderlandzkiego organu ochrony konkurencji o przyłączenie się do tego wniosku o zbadanie koncentracji przez Komisję, i, po trzecie, pisma Komisji z dnia 11 marca 2021 r. informującego spółki Illumina i Grail o wspomnianym wniosku o zbadanie koncentracji oraz, po czwarte, datowanej na dzień 11 marca 2021 r. decyzji Komisji, w której instytucja ta powiadomiła Illuminę o zakazie wprowadzenia koncentracji w życie na mocy art. 7 rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw (!);
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania (w obu instancjach).

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze, Sąd naruszył prawo przyjmując taką wykładnię art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 139/2004, zgodnie z którą uprawnia on państwo członkowskie, które przyjęło krajowe przepisy w dziedzinie kontroli koncentracji, do złożenia do Komisji wniosku o zbadanie koncentracji, która nie spełnia warunków wymaganych do tego, aby mogła się ona stać być przedmiotem analizy na podstawie jego krajowego ustawodawstwa regulującego dziedzinę kontroli koncentracji.

Po drugie, Sąd naruszył prawo, oddalając podniesiony przez Illuminę zarzut oparty na tym, że ten wniosek o zbadanie koncentracji został złożony po terminie, na podstawie błędnej interpretacji znaczenia zawartego w art. 22 rozporządzenia nr 139/2004 wyrażenia „powiadomienia”. Zdaniem skarżącej Sąd popełnił błąd dochodząc do wniosku, zgodnie z którym bieg terminu na złożenie przez państwo członkowskie wniosku o zbadanie koncentracji przez Komisję miałby rozpoczynać się dopiero od momentu, gdy strony koncentracji dostarczą władzom państwa członkowskiego konkretnych danych wystarczających do dokonania wstępnej oceny tego, czy dana koncentracja może być przedmiotem wniosku o zbadanie koncentracji przez Komisję.

Po stwierdzeniu, że opóźnienie Komisji w skierowaniu wezwania nie było racjonalnie uzasadnione i instytucja ta dopuściła się przy tym naruszenia zasad: pewności prawa, rozsądnego terminu i dobrej administracji, Sąd naruszył prawo, i) orzekając, że Illumina powinna była wykazać naruszenie w niniejszym przypadku przysługującego jej prawa do obrony; ii) stwierdzając, że nie doszło do takiego naruszenia jej prawa do obrony.

Po trzecie, Sąd naruszył prawo, odrzucając podnoszone przez Illuminę twierdzenie, zgodnie z którym spółka ta miała uzasadnione oczekiwania w przedmiocie tego, że przyjęta przez Komisję polityka nie ulegnie zmianie przed wydaniem wytycznych lub też w przedmiocie tego, że aktywne zachęcanie przez tę instytucję państw członkowskich do kierowania do niej wniosku o zbadanie koncentracji było sprzeczne z zasadą pewności prawa: i) stwierdzając, że uzasadnione oczekiwania mogą powstać tylko wtedy, gdy podnoszone zapewnienie było udzielane odnośnie konkretnej danej koncentracji; ii) nie uwzględniając zakresu uzasadnionych oczekiwań; iii) uznając, że uważnie analizowane przemówienie wiceprzewodniczącej Komisji ds. konkurencji nie pochodziło od administracji Unii, czy też uznając, że udzielone przez wiceprzewodniczącą Komisji zapewnienie, iż instytucja ta będzie kontynuować politykę mającą na celu zniechęcanie państw członkowskich do kierowania do niej wniosków o zbadanie koncentracji (aż do momentu przyjęcia wytycznych) było spójne z tym, że Komisja zachęcała do kierowania do niej takich wniosków.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004 L 24, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu (wielka izba) wydanego w dniu 27 lipca 2022 r. w sprawie T-125/22, RT France/Rada, wniesione w dniu 27 września 2022 r. przez RT France

(Sprawa C-620/22 P)

(2022/C 432/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: RT France (przedstawiciel: E. Piwnica, avocat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Królestwo Belgii, Republika Estońska, Republika Francuska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Rzeczpospolita Polska, Komisja Europejska, Wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

— uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 27 lipca 2022 r. w sprawie T-125/22 RT France / Rada;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej całością kosztów;

ze wszystkimi konsekwencjami prawnymi powyższego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył postanowienia art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej uznając – do celów stwierdzenia, że nie doszło do naruszenia prawa spółki RT France do bycia wysłuchaną – iż ze względu na wysoce wyjątkowy kontekst przyjęcia zaskarżonych aktów i realizowany przez Radę cel właściwe instytucje Unii nie były zobowiązane do wysłuchania wnoszącej odwołanie przed pierwotnym umieszczeniem jej nazwy w spornych wykazach.

Wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył postanowienia art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i przeinaczył przedstawione mu dowody w zakresie w jakim uznał, iż żaden z przytoczonych przez wnoszącą odwołanie argumentów nie pozwolił wykazać, że postępowanie w jej sprawie mogło doprowadzić do innego wyniku, gdyby została ona wysłuchana przed przyjęciem spornych środków lub gdyby motywów dotyczące ich stosowania zostały jej przekazane wcześniej.

Wnosząca odwołanie wskazuje ponadto na naruszenie art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i podnosi, że Sąd przeinaczył przedstawione mu dowody, przyjmując – do celów uzasadnienia ograniczenia przysługującej wnoszącej odwołanie wolności wypowiedzi – że sporny środek ograniczający jest konieczny, odpowiedni i proporcjonalny względem jego celów.

Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd naruszył także postanowienia art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z tego względu, że oparł się na tymczasowym charakterze nałożonych na wnoszącą odwołanie ograniczeń i braku dowodu jej stabilności finansowej w celu przyjęcia, że zaskarżony środek ograniczający nie był nieproporcjonalny.

Wreszcie, wnosząca odwołanie powołuje się na naruszenie przez Sąd art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i przeinaczenie przedstawionych dowodów w zakresie, w jakim Sąd uznał, że nie doświadczyła ona jakiegokolwiek dyskryminacji.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 – Google i Alphabet/Komisja (Google Android)

(Sprawa T-604/18) ⁽¹⁾

[Konkurencja – Nadużycie pozycji dominującej – Inteligentne urządzenia mobilne – Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 102 TFUE i art. 54 porozumienia EOG – Pojęcia: platformy wielostronnej i rynku wielostronnego („ekosystem”) – System operacyjny (Google Android) – Sklep z aplikacjami (Play Store) – Aplikacje służące do wyszukiwania i do nawigacji (Google Search i Chrome) – Porozumienia zawierane z producentami urządzeń i operatorami sieci mobilnych – Jednolite i ciągłe naruszenie – Pojęcia: całościowego planu i zachowań wdrażanych w ramach tego samego naruszenia (grupowanie produktów, wypłaty z tytułu wyłączności i obowiązki zapobiegania fragmentacji) – Skutki w postaci wykluczenia – Prawo do obrony – Nieograniczone prawo orzekania]

(2022/C 432/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Google LLC (Mountain View, Kalifornia, USA) i Alphabet, Inc. (Mountain View) (przedstawiciele: N. Levy, J. Schindler, A. Lamadrid de Pablo, J. Killick, A. Komninos, G. Forwood, adwokaci, P. Stuart, D. Gregory, H. Mostyn, barristers, i M. Pickford, QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Khan, A. Dawes, C. Urraca Caviedes i F. Castillo de la Torre, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony skarżącej: Application Developers Alliance (Waszyngton, D.C., USA) (przedstawiciele: A. Parr, S. Vaz, solicitors, i R. Baena Zapatero, adwokat), Computer & Communications Industry Association (Waszyngton, DC) (przedstawiciele: E. Batchelor, T. Selwyn Sharpe, solicitors, i G. de Vasconcelos Lopes, adwokat), Gigaset Communications GmbH (Bocholt, Niemcy) (przedstawiciel: J.-F. Bellis, adwokat), HMD global Oy (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciele: M. Glader i M. Johansson, adwokaci), Opera Norway AS, poprzednio Opera Software AS (Oslo, Norwegia) (przedstawiciele: M. Glader i M. Johansson, adwokat)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: BDZV – Bundesverband Digitalpublisher und Zeitungsverleger eV, poprzednio Bundesverband Deutscher Zeitungsverleger eV (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: T. Höppner, profesor, i P. Westerhoff, adwokat), Europejska Organizacja Konsumentów (BEUC) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: A. Fratini, adwokat), FairSearch AISBL (Bruksela) (przedstawiciele: T. Vinje, D. Paemen i K. Missenden, adwokaci), Qwant (Paryż, Francja) (przedstawiciele: T. Höppner, profesor, i P. Westerhoff, adwokat), Seznam.cz, a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciele: M. Felgr, T. Vinje, D. Paemen, J. Dobrý i P. Chytil, adwokaci), Verband Deutscher Zeitschriftenverleger eV (Berlin) (przedstawiciele: M. Höppner, profesor, i P. Westerhoff, adwokat)

Przedmiot

W swych opartych na art. 263 TFUE skargach skarżące żądają przede wszystkim stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2018) 4761 final z dnia 18 lipca 2018 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 102 TFUE i art. 54 porozumienia EOG (sprawa AT.40099 – Google Android) czy też, tytułem ewentualnym, uchylenia grzywny nałożonej na nie w tej decyzji lub też obniżenia jej kwoty.

Sentencja

1) Stwierdza się nieważność art. 1, 3 i 4 decyzji Komisji C(2018) 4761 final z dnia 18 lipca 2018 r., dotyczącej postępowania na mocy art. 102 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 54 Porozumienia EOG [Sprawa AT.40099 – Google Android] w zakresie, w jakim dotyczą one czwartego z nadużyć, jakich dopuszczono się w ramach jednolitego i ciągłego naruszenia, polegającego na uzależnieniu zawierania z pewnymi producentami oryginalnych urządzeń i operatorami sieci mobilnych porozumień o podziale przychodów od preinstalowania za zasadzie wyłączności w predefiniowanym dla danego urządzenia zestawie aplikacji Google Search.

- 2) Kwota grzywny nałożonej na Google LLC w art. 2 decyzji Komisji C(2018) 4761 z dnia 18 lipca 2018 r. za jednolite i ciągłe naruszenie, którego spółka ta dopuściła się, jak wynika z pkt 1 powyżej, zostaje ustalona na 4 125 000 000 EUR, za zapłatę której Alphabet, Inc. ponosi odpowiedzialność solidarną do kwoty 1 520 605 895 EUR.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Google LLC i Alphabet Inc. pokrywają własne koszty.
- 5) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.
- 6) Application Developers Alliance, BDZV – Bundesverband Digitalpublisher und Zeitungsverleger eV, Europejska Organizacja Konsumentów (BEUC), Computer & Communications Industry Association, FairSearch AISBL, Gigaset Communications GmbH, HMD global Oy, Opera Norway AS, Qwant, Seznam.cz, a.s., i Verband Deutscher Zeitschriftenverleger eV pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 445 z 10.12.2018

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Helsingin kaupunki/Komisja
(Sprawa T-597/19) (¹)

[Pomoc państwa – Autobusowy transport pasażerski – Pożyczka na zakup sprzętu i pożyczki kapitałowe udzielone przez miasto Helsinki – Decyzja stwierdzająca niezgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym i jej bezprawność oraz nakazująca jej odzyskanie – Pomoc istniejąca – Korzyść – Stosowanie kryterium wierzyciela prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej – Status publiczny dłużnika – Uwzględnienie systemu pomocy istniejącej – Zastosowanie kryterium inwestora prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej – Ciągłość gospodarcza – Uprawnienia procesowe zainteresowanych stron – Artykuł 108 ust. 1 TFUE – Obowiązek uzasadnienia – Zasady ogólne prawa Unii]

(2022/C 432/18)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Helsingin kaupunki (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciele: I. Aalto Setälä i H. Koivuniemi, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Huttunen i F. Tomat, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Finlandii (przedstawiciele: J. Heliskoski i H. Leppo, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Nobina Oy (Espoo, Finlandia), Nobina AB (Solna, Szwecja) (przedstawiciele: J. Åkermarck i T. Kalliokoski, adwokaci)

Przedmiot

Skarżąca w drodze skargi opartej na art. 263 TFUE zwraca się z żądaniem stwierdzenia nieważności decyzji Komisji UE 2020/1814 z dnia 28 czerwca 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.33846 – (2015/C) (ex 2014/NN) (ex 2011/CP) wdrożonej przez Finlandię na rzecz Helsingin Bussiliikenne Oy (Dz.U. 2020, L 404, s. 10).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Helsingin kaupunki zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską, w tym kosztami postępowania w sprawie zastosowania środków tymczasowych, oraz kosztami poniesionymi przez Nobina Oy i Nobina AB.
- 3) Republika Finlandii pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 363 z 28.10.2019.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Helsingin Bussiliikenne/Komisja**(Sprawa T-603/19) (¹)**

[Pomoc państwa – Autobusowy transport pasażerski – Pożyczka na zakup sprzętu i pożyczki kapitałowe udzielone przez miasto Helsinki – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Ciągłość gospodarcza – Uprawnienia procesowe zainteresowanych stron – Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/1589 – Obowiązek uzasadnienia]

(2022/C 432/19)**Język postępowania: fiński****Strony**

Strona skarżąca: Helsingin Bussiliikenne Oy (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciele: adwokaci O. Hyvönen i N. Rosenlund)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Huttunen i F. Tomat, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony skarżącej: Republika Finlandii (przedstawiciele: J. Heliskoski i H. Leppo, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: Nobina Oy (Espoo, Finlandia), Nobina AB (Solna, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci J. Åkermarck i T. Kalliokoski)

Przedmiot

1 W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE strona skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji Komisji (UE) 2020/1814 z dnia 28 czerwca 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.33846 – (2015/C) (ex 2014/NN) (ex 2011/CP) wdrożonej przez Finlandię na rzecz Helsingin Bussiliikenne Oy (Dz.U. 2020, L 404, s. 10).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Helsingin Bussiliikenne Oy zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską, w tym kosztami postępowania w sprawie zastosowania środków tymczasowych, oraz kosztami poniesionymi przez Nobina Oy i Nobina AB.
- 3) Republika Finlandii pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 383 z 11.11.2019.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Methanol Holdings (Trinidad)/Komisja**(Sprawa T-744/19) ⁽¹⁾**

[Dumping – Przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz Stanów Zjednoczonych – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1688 – Artykuł 3 ust. 1 – 3 i 5 – 8 rozporządzenia (UE) 2016/1036 – Sprzedaż za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych – Konstruowanie ceny eksportowej – Szkoda poniesiona przez przemysł Unii – Obliczenie podcięcia cenowego – Związek przyczynowy – Artykuł 9 ust. 4 rozporządzenia 2016/1036 – Obliczanie marginesu szkody – Usunięcie szkody]

(2022/C 432/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Methanol Holdings (Trinidad) Ltd (Couva, Trynidad i Tobago) (przedstawiciele: B. Servais i V. Crochet, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Luengo i P. Němečková, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Achema AB (Janów, Litwa) (przedstawiciele: B. O'Connor i M. Hommé, adwokaci), Grupa Azoty S.A. (Tarnów, Polska), Grupa Azoty Zakłady Azotowe Puławy S.A. (Puławy, Polska) (przedstawiciele: B. O'Connor i M. Hommé, adwokaci)

Przedmiot

W swojej skardze, opartej na art. 263 TFUE, skarżąca żąda stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1688 z dnia 8 października 2019 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. 2019, L 258, s. 21).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Methanol Holdings (Trinidad) Ltd pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską, Achema AB, a także Grupę Azoty S.A. i Grupę Azoty Zakłady Azotowe Puławy S.A.

⁽¹⁾ Dz.U. C 10 z 13.1.2020.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Nevinnomysskiy Azot i NAK „Azot”/Komisja**(Sprawa T-865/19) ⁽¹⁾**

[Dumping – Przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz Stanów Zjednoczonych – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1688 – Ostateczne cło antydumpingowe – Margines dumpingu – Ustalenie wartości normalnej – Dostosowania – Konstruowanie ceny eksportowej – Obiektywne porównanie – Szkoda poniesiona przez przemysł Unii – Obliczenie podcięcia cenowego – Sprzedaż między spółkami powiązanymi – Związek przyczynowy – Obliczanie marginesu szkody – Usunięcie szkody – Zasada niższego cła – Wykorzystanie dostępnych danych]

(2022/C 432/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AO Nevinnomysskiy Azot (Niewinnomyssk, Rosja), AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot” (Nowomoskowsk, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci P. Vander Schueren i T. Martin-Brieu)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Luengo i P. Němečková, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Fertilizers Europe (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci B. O'Connor i M. Hommé)

Przedmiot

Skarżący wnoszą na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1688 z dnia 8 października 2019 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. 2019, L 258, s. 21).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) AO Nevinnomysskiy Azot i AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot” pokrywają własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską i Fertilizers Europe.

(¹) Dz.U. C 61 z 24.2.2020.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Pollinis France/Komisja

(Sprawy połączone T-371/20 i T-554/20) (¹)

[Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz – Wytyczne EFSA dotyczące oceny ryzyka związanego ze środkami ochrony roślin, na które narażone są pszczoły – Indywidualne stanowiska państw członkowskich – Odmowa dostępu – Artykuł 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 – Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji]

(2022/C 432/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pollinis France (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci C. Lepage i T. Bégel)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Delaude, C. Ehrbar i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2020) 4231 final z dnia 19 czerwca 2020 r. i decyzji Komisji C(2020) 5120 final z dnia 21 lipca 2020 r., w drodze których Komisja odmówiła jej dostępu do niektórych dokumentów odnoszących się do wytycznych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) dotyczących oceny ryzyka związanego ze środkami ochrony roślin, na które narażone są pszczoły, przyjętych przez EFSA w dniu 27 czerwca 2013 r., pierwotnie opublikowanych w dniu 4 lipca 2013 r., następnie ponownie opublikowanych w dniu 4 lipca 2014 r., oraz udzieliła jej częściowego dostępu do niektórych innych dokumentów odnoszących się do wytycznych dotyczących pszczół z 2013 r.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej C(2020) 4231 final z dnia 19 czerwca 2020 r. i decyzji C(2020) 5120 final z dnia 21 lipca 2020 r. w zakresie, w jakim na podstawie art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji odmówiono w nich dostępu do żądanych dokumentów.

2) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 z 7.9.2020.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – SŽ – Tovorni promet/Komisja
(Sprawa T-575/20) ⁽¹⁾

[Dyrektywa 2014/25/UE – Procedury udzielania zamówień w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych – Decyzja wykonawcza w sprawie stosowania art. 34 dyrektywy 2014/25 towarowego transportu kolejowego w Słowenii – Bezpośrednie podleganie konkurencji – Określenie rynku produktowego – Określenie rynku geograficznego – Ocena bezpośredniego podlegania konkurencji – Zasada dobrej administracji – Obowiązek uzasadnienia]

(2022/C 432/23)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: SŽ – Tovorni promet d.o.o. (Ljubljana, Słowenia) (przedstawiciel: adwokat V. Cukrov)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Talabér-Ritz, L. Wildpanner i P. Ondrůšek, pełnomocnicy, których wspierała adwokat M. Menard)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1025 z dnia 13 lipca 2020 r. w sprawie stosowania art. 34 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE do towarowego transportu kolejowego w Słowenii (Dz.U. 2020. L 226, s. 5).

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) SŽ – Tovorni promet d.o.o. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 433 z 14.12.2020.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – PB/Komisja
(Sprawa T-775/20) ⁽¹⁾

[Zamówienia publiczne na usługi – Świadczenie usług wsparcia technicznego dla Wysokiej Rady Sądownictwa i na rzecz władz ukraińskich – Nieprawidłowości w postępowaniach w sprawie udzielania zamówień – Odzyskanie nienależnie wypłaconych kwot – Nota obciążeniowa – Członek zarządu spółki – Podstawa prawna – Odpowiedzialność pozaumowna]

(2022/C 432/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PB (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz, J. Estrada de Solà i A. Katsimerou, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Rebasti i I. Demoulin, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarżący wnosi, po pierwsze, o stwierdzenie na podstawie art. 263 TFUE nieważności decyzji Komisji C(2020) 7151 final z dnia 22 października 2020 r. w sprawie zastosowania środka administracyjnego wobec członka zarządu spółki [poufne], o odebraniu kwot nienależnie uzyskanych z tytułu umowy o sygnaturze TACIS/2006/101–510 i umowy o sygnaturze CARDS/2008/166–429, a po drugie, na podstawie art. 340 akapit drugi TFUE, o zwrot wszelkich kwot ewentualnie odzyskanych przez Komisję na podstawie tej decyzji oraz o zapłatę 10 000 EUR tytułem odszkodowania z zastrzeżeniem możliwości zmiany tej kwoty.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2020) 7151 final z dnia 22 października 2020 r. w sprawie zastosowania środka administracyjnego wobec członka zarządu spółki [poufne], o odebraniu kwot nienależnie uzyskanych z tytułu umów TACIS/2006/101–510 i CARDS/2008/166–429.
- 2) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 3) PB, Komisja Europejska i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 1.3.2021.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – QN/Komisja

(Sprawa T-179/21) ⁽¹⁾

[Służba Publiczna – Urzędnicy – Sprawozdanie z oceny – Postępowanie w sprawie oceny 2019 – Obowiązek uzasadnienia – Oczywisty błąd w ocenie – Obowiązek dbałości – Odpowiedzialność]

(2022/C 432/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: QN (przedstawiciele: adwokatk L. Levi i N. Flandin)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Brauhoff i L. Hohenecker, pełnomocnicy)

Przedmiot

Strona skarżąca wnosi na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności swojego sprawozdania z oceny za 2019 r. oraz w razie potrzeby decyzji Komisji z dnia 22 grudnia 2020 r. oddalającej jej zażalenie, oraz o zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę poniesioną przez skarżącego z tytułu tego sprawozdania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) QN zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 206 z 31.5.2021.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Sushi&Food Factor/EUIPO (READY 4YOU)

(Sprawy połączone T-367/21 i T-432/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenia graficznych unijnych znaków towarowych READY 4YOU – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2022/C 432/26)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Sushi&Food Factor sp. z o.o. sp.k. (Robakowo, Polska) (przedstawiciel: J. Gwiazdowska, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka i M. Chylińska, pełnomocniczki)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 20 kwietnia 2021 r. (sprawa R 2273/2020-5) i z dnia 13 maja 2021 r. (sprawa R 2321/2020-5).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sushi&Food Factor sp. z o.o. sp.k. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 329 z 16.8.2021.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Itinerant Show Room/EUIPO – Save the Duck (ITINERANT)

(Sprawa T-416/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego ITINERANT – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy przedstawiający śpiewającą kaczkę w kółku – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Podobieństwo – Renoma – Związek – Nienależna korzyść – Brak uzasadnionego powodu – Artykuł 95 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 – Artykuł 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625 – Dokument przedstawiony po raz pierwszy przed izbą odwoławczą – Niedopuszczalność]

(2022/C 432/27)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Włochy) (przedstawiciel: adwokat E. Montelione)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Save the Duck SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. De Vietro)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 6 maja 2021 r. (sprawa R 997/2020-5) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między interwenientką a skarżącą.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Itinerant Show Room Srl pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i przez Save the Duck SpA.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 6.9.2021.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Itinerant Show Room/EUIPO – Save the Duck (ITINERANT)

(Sprawa T-417/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego ITINERANT – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy przedstawiający śpiewającą kaczkę w kółku – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Podobieństwo – Renoma – Związek – Nienależna korzyść – Brak uzasadnionego powodu – Artykuł 95 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 – Artykuł 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625 – Dokument przedstawiony po raz pierwszy przed izbą odwoławczą – Niedopuszczalność]

(2022/C 432/28)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Włochy) (przedstawiciel: adwokat E. Montelione)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Save the Duck SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. De Vietro)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 12 maja 2021 r. (sprawa R 1017/2020-5) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między interwenientką a skarżącą.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Itinerant Show Room Srl pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i przez Save the Duck SpA.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 6.9.2021.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Gioioso/EUIPO – Maxi Di (MARE GIOIOSO di Sebastiano IMPORT EXPORT)

(Sprawa T-423/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego MARE GIOIOSO di Sebastiano IMPORT EXPORT – Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy GIOIA DI MARE – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2022/C 432/29)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Sebastiano Gioioso (Fasano, Włochy) (przedstawiciel: adwokat F. Amati)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: R. Raponi i J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Maxi Di Srl (Belfiore, Włochy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 10 maja 2021 r. (sprawa 1650/2020–1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona
- 2) Sebastiano Gioioso zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 6.9.2021.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Lotion/EUIPO (BLACK IRISH)

(Sprawa T-498/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego BLACK IRISH – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Równość traktowania – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 94 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]

(2022/C 432/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lotion LLC (Woodland Hills, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A. Deutsch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: T. Klee i D. Hanf, pełnomocnicy).

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 7 czerwca 2021 r. (sprawa R 199/2021-5).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Lotion LLC zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 391 z 27.9.2021.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Blueroots Technology/EUIPO – Rezk Salama i Breitlauch (SKILLTREE STUDIOS)

(Sprawa T-607/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy SKILLTREE STUDIOS – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Brak charakteru opisowego – Charakter odróżniający – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2022/C 432/31)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Blueroots Technology GmbH (Graz, Austria) (przedstawiciel: adwokat A. Huber Erlenwein)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Eberl i D. Hanf, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Christof Rezk Salama (Trewir, Niemcy), Linda Breitlauch (Trewir) (przedstawiciel: adwokat F. Weber)

Przedmiot

W swojej skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności i zmianę decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 28 lipca 2021 r. (sprawa R 2218/2020-4).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Blueroots Technology GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 15.11.2021.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Privatbrauerei Eichbaum/EUIPO – Anchor Brewing Company (STEAM)

(Sprawa T-609/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy STEAM – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Charakter używania – Artykuł 18 ust. 1 akapit drugi lit. a) i art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do bycia wysłuchanym – Artykuł 94 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]

(2022/C 432/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Privatbrauerei Eichbaum GmbH & Co. KG (Mannheim, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Schmidhuber i E. Levenson)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: G. Sakalaitė-Orlovskienė i J. Ivanauskas, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Anchor Brewing Company LLC (San Francisco, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci I. Kuschel i W. von der Osten-Sacken)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 14 lipca 2021 r. (sprawa R-780/2020-2) dotyczącej postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między nią a interwenientem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Privatbrauerei Eichbaum GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 471 z 22.11.2021.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Task Food/EUIPO – Foodtastic (ENERGY CAKE)

(Sprawa T-686/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy ENERGY CAKE – Unieważnienie prawa do znaku – Bezwzględne podstawy unieważnienia – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001]]

(2022/C 432/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Task Food s.r.o. (Bratysława, Słowacja) dopuszczona do wstąpienia do sprawy w miejsce energy cake GmbH (przedstawiciel: adwokat A. Bernegger)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: T. Klee i D. Hanf, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Foodtastic GmbH (Dortmund, Niemcy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 11 sierpnia 2021 r. (sprawa R 2324/2020-5).

Sentencja

- 1) Task Food s.r.o. zostaje dopuszczona do wstąpienia do sprawy w miejsce energy cake GmbH w charakterze strony skarżącej.
- 2) Skarga zostaje oddalona.
- 3) Task Food zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 513 z 20.12.2021.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Balaban/EUIPO (Stahlwerk)

(Sprawa T-705/21) ⁽¹⁾

**[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego STAHLWERK –
Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Charakter opisowy –
Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]**

(2022/C 432/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Okan Balaban (Bornheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Schaaf)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: E. Nicolás Gómez i M. Eberl, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze, złożonej na podstawie art. 263 TFUE, skarżący wniósł o stwierdzenie nieważności i zmianę decyzji ekspert z dnia 18 listopada 2020 r. oraz decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 2 września 2021 r. (sprawa R 77/2021-1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Okan Balaban zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 24.1.2022.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Balaban/EUIPO (Stahlwerkstatt)**(Sprawa T-706/21) ⁽¹⁾****[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Stahlwerkstatt –
Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Charakter opisowy –
Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]**

(2022/C 432/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Okan Balaban (Bornheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Schaaf)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: E. Nicolás Gómez i M. Eberl, pełnomocnicy)**Przedmiot**

W skardze, złożonej na podstawie art. 263 TFUE, skarżący wniósł o częściowe stwierdzenie nieważności i zmianę decyzji eksperta z dnia 27 sierpnia 2020 r. oraz decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 2 września 2021 r. (sprawa R 1987/2020-1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Okan Balaban zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 24.1.2022.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Refractory Intellectual Property/EUIPO (e-tech)**(Sprawa T-737/21) ⁽¹⁾****[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego e-tech –
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1
lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]**

(2022/C 432/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Refractory Intellectual Property GmbH & Co. KG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: adwokat J. Schmidt)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: E. Markakis, pełnomocnik)**Przedmiot**

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżący żąda stwierdzenia nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 9 września 2022 r. (sprawa R 548/2021-4).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Refractory Intellectual Property GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 24.1.2022.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Protectoplus/EUIPO (Li-SAFE)**(Sprawa T-795/21) ⁽¹⁾**

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Li-SAFE – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001 – Ograniczenie towarów wskazanych w zgłoszeniu znaku towarowego]

(2022/C 432/37)*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Protectoplus GmbH (Rendsburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat W. Riegger)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: T. Klee i E. Markakis, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 6 października 2021 r. (sprawa R 845/2021-1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Protectoplus GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 14.2.2022.

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2022 r. – Sberbank Europe AG/Rada i in.**(Sprawa T-523/22)****(2022/C 432/38)***Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Sberbank Europe AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: O. Behrends, lawyer)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji ⁽¹⁾ na podstawie art. 264 TFUE, i

— Obciążenie SRB, Komisji, i Rady kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący przekroczenia kompetencji przez SRB przy wydawaniu decyzji w odniesieniu do skarżącej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez SRB istotnych wymogów proceduralnych względem skarżącej.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest obciążona szeregiem naruszeń prawa materialnego.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, iż SRB nie uwzględniła we właściwy sposób alternatywnych środków zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. b) SRMR ⁽¹⁾.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, iż SRB nie wybrała najmniej uciążliwej opcji w kontekście planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do skarżącej.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że SRB naruszyła zasady prawa materialnego i proceduralnego dotyczące sprzedaży narzędzi przedsiębiorstwa, w tym art. 20 SRMR.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że SRB naruszyła zasadę proporcjonalności i dopuściła się oczywistego naruszenia prawa w stosunku do potencjalnych alternatywnych rozwiązań.
8. Zarzut ósmy dotyczący tego, iż SRB nie skontaktowała się ze skarżącą lub z zarządem Sberbank Slovenia w związku z art. 13 ust. 3 SRMR.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący tego, że SRB nie postępowała zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez ważnego uzasadnienia.

⁽¹⁾ Decyzją zaskarżoną przez skarżącą w niniejszej sprawie jest decyzja SRB z dnia 1 marca 2022 r. (SRB/EES/2022/20) w odniesieniu do słoweńskiej spółki zależnej skarżącej (Sberbank banka d.d.), w tym, w odpowiednim przypadku, zatwierdzenie tej decyzji przez Komisję albo Radę.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2022 r. – Sberbank Europe/Rada i in.

(Sprawa T-524/22)

(2022/C 432/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sberbank Europe AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: O. Behrends, lawyer)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji ⁽¹⁾ na podstawie art. 264 TFUE, w tym, w odpowiednim przypadku zatwierdzenie tej decyzji przez Komisję i Radę, i

— obciążenie SRB, Komisji, i Rady kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący przekroczenia kompetencji przez SRB

— Skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja zakłada zdolność SRB do przyjmowania wiążących ustaleń co do statusu niewypłacalności jej spółki zależnej. Kwestia ta należy do wyłącznej kompetencji sądów krajowych.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez SRB istotnych wymogów proceduralnych względem skarżącej.

— Skarżąca twierdzi min., że zaskarżona decyzja nie została prawidłowo doręczona skarżącej jako jej prawdziwemu adresatowi.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest obciążona szeregiem naruszeń prawa materialnego. Naruszenia te obejmują ustalenie, iż warunki z art. 18 SRMR⁽²⁾ nie zostały spełnione.

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, iż SRB nie uwzględniła we właściwy sposób alternatywnych środków zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. b) SRMR.

5. Zarzut piąty dotyczący tego, iż SRB nie wybrała najmniej uciążliwej opcji w kontekście planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do skarżącej.

6. Zarzut szósty dotyczący tego, że SRB naruszyła zasady prawa materialnego i proceduralnego dotyczące sprzedaży narzędzi przedsiębiorstwa, w tym art. 20 SRMR.

7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że SRB naruszyła zasadę proporcjonalności i dopuściła się oczywistego naruszenia prawa w stosunku do potencjalnych alternatywnych rozwiązań.

8. Zarzut ósmy dotyczący tego, iż SRB nie skontaktowała się ze skarżącą lub z zarządem Sberbank Croatia w związku z art. 13 ust. 3 SRMR.

9. Zarzut dziewiąty dotyczący tego, że SRB nie postępowała zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez ważnego uzasadnienia.

⁽¹⁾ Decyzją zaskarżoną przez skarżącą w niniejszej sprawie jest decyzja SRB z dnia 1 marca 2022 r. (SRB/EES/2022/21) w odniesieniu do chorwackiej spółki zależnej skarżącej (Sberbank banka d.d.).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2022 r. – Cypr/EUIPO – Kolios (HALLOUMAKI)

(Sprawa T-594/22)

(2022/C 432/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciel: S. Malynicz, Barrister-at-Law)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Kolios AE Elliniki Viomichania Galaktos (Kilkis, Grecja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „HALLOUMAKI” – zgłoszenie nr 18 126 405

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 czerwca 2022 r. w sprawie R 19/2022-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania przed EUIPO własnymi kosztami postępowania oraz kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza naruszyła art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, dokonując błędnej interpretacji usług objętych zakwestionowanym znakiem towarowym;
- Izba Odwoławcza naruszyła art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, nie uznając, że konsumenci i odbiorcy profesjonalni mogą dostrzec związek pomiędzy wskazanymi usługami a wskazanymi towarami.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2022 r. – Veritas/Komisja

(Sprawa T-602/22)

(2022/C 432/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Veneziana Energia Risorse Idriche Territorio Ambiente Servizi SpA (Veritas) (Wenecja, Włochy) (przedstawiciel: adwokat A. Pasqualin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- w ramach środków organizacji postępowania, o:
 - nakazanie przedstawienia dokumentu, którego ujawnienia odmówiono (pismo wysłane w dniu 17 października 2019 r. przez organy włoskie w ramach procedury EU Pilot 9456/19/TAXUD);
 - uzyskanie odpowiedzi – wraz z odpowiednimi załącznikami – organów włoskich, o której to odpowiedzi jest mowa na stronach 2 i 3 zaskarżonej decyzji;
 - zarządzenie wszelkich innych ewentualnych środków organizacji postępowania uznanych za użyteczne dla sprawy;
- co do istoty, o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej – Sekretariatu Generalnego z dnia 15 lipca 2022 r., w której to decyzji odmówiono spółce Veritas S.p.A. dostępu do pisma wysłanego w dniu 17 października 2019 r. przez organy włoskie w ramach procedury EU Pilot 9456/19/TAXUD, oraz o udzielenie skarżącej wnioskowanego dostępu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa i braku uzasadnienia w odniesieniu do norm proceduralnych zawartych w art. 4 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Wewnętrzna sprzeczność.
 - Skarżąca twierdzi w tym względzie, że w zaskarżonym akcie oparto odmowę udzielenia dostępu na rekonstrukcji, która bez jakiegokolwiek uzasadnienia przeczy pierwotnej odpowiedzi instytucji w odniesieniu do okoliczności, że władze włoskie skorzystały z uprawnienia, o którym mowa w art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
 - Naruszenie prawa, brak uzasadnienia i wewnętrzna sprzeczność między dokumentami postępowania powodują wadliwość przedmiotowego aktu, co uniemożliwia weryfikację zgodności z prawem przebiegu postępowania w odniesieniu do zastosowanych norm i dokonanych ocen, a tym samym powoduje, że odmowa udzielenia dostępu nie została uzasadniona w zrozumiały sposób.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa i nadużycia władzy w związku z brakiem uzasadnienia/niewystarczającym uzasadnieniem oraz brakiem odpowiedniego dochodzenia.
 - W zaskarżonej decyzji odmówiono udzielenia dostępu w związku z wyjątkiem, o którym mowa w art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, lecz w niniejszym przypadku uzasadnienie jest jedynie pozorne.
 - Z naruszeniem prawa odmówiono udzielenia dostępu do wnioskowanego dokumentu bez wyjaśnienia, w jaki sposób mogłoby to naruszyć ochronę postępowania sądowego, ani nie wykazano, że ryzyko szkody jest rozsądnie przewidywalne, a nie tylko hipotetyczne, przy czym nie wskazano, do jakiego krajowego postępowania sądowego odnosi się decyzja.
 - Nie wyjaśniono, dlaczego ujawnienie dokumentu spółce Veritas miałoby zagrozić zasadzie równości broni w nieokreślonym bliżej postępowaniu sądowym, w którym spółka Veritas nie została nawet wskazana jako strona.
 - W decyzji brakuje odpowiedniego stwierdzenia co do istnienia „należycie uzasadnionego” sprzeciwu państwa członkowskiego, które sprzeciwia się ujawnieniu dokumentu, oraz co do rzeczywistego istnienia konieczności ochrony, o której mowa w art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 145, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2022 r. – Société du Tour de France/EUIPO – FitX (TOUR DE X)

(Sprawa T-604/22)

(2022/C 432/42)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Société du Tour de France (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan i S. Vandezande)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: FitX Beteiligungs GmbH (Essen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „TOUR DE X” – zgłoszenie nr 16 701 039

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 lipca 2022 r. w sprawie R 1136/2019-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed Drugą Izbą Odwoławczą EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 94 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2022 r. – Kozitsyn/Rada

(Sprawa T-607/22)

(2022/C 432/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Andrey Anatolyevich Kozitsyn (Verkhnyaya Pyshma, Rosja) (przedstawiciel: adwokat J. Grand d'Esnon)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- tytułem głównym,
stwierdzenie nieważności:
decyzji Rady (WPZiB) 2022/1272 z dnia 21 lipca 2022 r. ⁽¹⁾.. w zakresie, w jakim dotyczy ona A.A. Kozitsyna;
rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/1270 z dnia 21 lipca 2022 r. ⁽²⁾.. w zakresie, w jakim dotyczy ono A. A. Kozitsyna;

decyzji Rady (WPZiB) 2022/329 z dnia 25 lutego 2022 r. ⁽³⁾;

rozporządzenia Rady (UE) 2022/330 z dnia 25 lutego 2022 r. ⁽⁴⁾;

— tytułem ewentualnym,

stwierdzenie nieważności:

decyzji Rady (WPZiB) 2022/1272 z dnia 21 lipca 2022 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona A.A. Kozitsyna;

rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/1270 z dnia 21 lipca 2022 r., w zakresie w jakim dotyczy ono A. A. Kozitsyna;

art. 1 pkt 2 lit. g) decyzji Rady (WPZiB) 2022/329 z dnia 25 lutego 2022 r.;

art. 1 pkt 1) lit. g) rozporządzenia Rady (UE) 2022/330 z dnia 25 lutego 2022 r.

— w każdym wypadku

zasądzenie od Rady Unii Europejskiej kosztów postępowania na podstawie art. 140 b) regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi dziewięć zarzutów, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-234/22, Ismailova/Rada lub do nich podobne.

- ⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/1272 z dnia 21 lipca 2022 r. dotycząca zmiany decyzji 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 193, s. 219).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/1270 z dnia 21 lipca 2022 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 193, s. 133).
- ⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/329 z dnia 25 lutego 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 50, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/330 z dnia 25 lutego 2022 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 51, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 1 października 2022 r. – Primicerj/Komisja

(Sprawa T-612/22)

(2022/C 432/44)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Paola Primicerj (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: adwokat E. Iorio)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 2 sierpnia 2022 r. [EMPL.C.1/BPM/kt (2022)5785472] oddalającej wniosek o udzielenie dostępu (GestDem n. 2022/4090) do uzupełniającego wezwania do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r., wystosowanego przez Komisję Europejską do Republiki Włoskiej w toku postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego 2016/4081, dotyczącego zgodności z prawem Unii Europejskiej przepisów prawa krajowego, które regulują służbę pełnioną przez sędziów honorowych;
- nakazanie Komisji Europejskiej, by udzieliła stronie skarżącej dostępu do uzupełniającego wezwania do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r., wystosowanego przez Komisję Europejską do Republiki Włoskiej w toku postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego 2016/4081;

— obciążenie Komisji Europejskiej, w przypadku sprzeciwu, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący dopuszczalności skargi

- Strona skarżąca twierdzi w tym względzie, że działa na podstawie przysługującego obywatelom Unii ogólnego prawa do przejrzystości działania instytucji, aby uzyskać konieczne informacje zgodnie z prawem przyznanym wszystkim obywatelom Unii przez rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.
- Ponadto zaznajomienie się z wezwaniem do usunięcia uchybienia przyniosłoby skarżącej konkretną korzyść w postaci skorzystania z przysługującego jej prawa do informacji, gdyż po ponad 6 latach poznałaby powody, dla których Komisja nie wydała jeszcze uzasadnionej opinii.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przewidzianych w art. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej i w art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zasad w dziedzinie dostępu do aktów instytucji Unii przewidzianego w art. 1 i art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 – istnienie interesu publicznego w dostępie do uzupełniającego wezwania do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r.

- Strona skarżąca twierdzi w tym względzie, że istnieje nadrzędny interes publiczny w prawie do informacji, a mówiąc dokładniej, w zapoznaniu się z działaniem Komisji i Republiki Włoskiej w dziedzinie niezależności sądownictwa, istotnego warunku praworządności, co skutkuje tym, że przepisy dotyczące wyjątku od prawa do dostępu należy interpretować zawężająco.
- Całkowicie nieodpowiedni charakter całego systemu przepisów, które regulują we Włoszech honorowe sądownictwo, a w szczególności honorowych sędziów pokoju, został już stwierdzony przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyrokach z dnia 16 lipca 2020 r. i z dnia 7 kwietnia 2022 r., przy czym ma miejsce naruszenie zasady warunkowości.
- Sprzeczne z przepisami w dziedzinie przejrzystości i ujawniania dokumentów instytucji Unii jest negowanie istnienia nadrzędnego interesu publicznego w zapoznaniu się nie z poufnymi aktami i dyskusjami między Republiką Włoską a Komisją, lecz z zarzutami sformułowanymi w wezwaniu do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r., na które zwróciła uwagę prasa krajowa i które było przedmiotem zawierającego streszczenie komunikatu wydanego przez samą Komisję.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadniania aktów instytucji europejskich

- Strona skarżąca twierdzi w tym względzie, że badanie uzasadnienia aktów pozwala wszystkim zainteresowanym poznać i zrozumieć zasady, na jakich instytucje wprowadzają w życie traktat, ponieważ obowiązek uzasadnienia ma funkcję kontrolną, a zarazem funkcję partycypacyjną, gdyż czyniąc jasno zrozumiałymi oceny, na podstawie których instytucje wydają swoje akty, przyczynia się do zmniejszenia deficytu demokratycznego, który jest często zarzucany Unii.
- Zasady w dziedzinie uzasadniania zostały naruszone, ponieważ Komisja ograniczyła się do uczynienia całkiem ogólnikowych i stereotypowych wzmianek na temat powodów, dla których ujawnienie uzupełniającego wezwania do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r. zaszkodziłoby wspomnianemu „klimatowi zaufania”, odpowiadając za pomocą formularza zawierającego nieliczne skąpe dane, które miałyby pozwolić stronie skarżącej i Sądowi na rzeczywistą kontrolę zgodności z prawem powodów odmowy, która nie została uzasadniona w wystarczający sposób, w szczególności jeśli chodzi o powody, które miały stanowić przeszkodę do przynajmniej częściowego ujawnienia aktu, upowszechnionego już w części w pakiecie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego z dnia 15 lipca 2022 r., nawet jeśli miało to miejsce w sposób, który nie pozwalał zrozumieć treści i powodów dodatkowych zarzutów sformułowanych wobec Włoch.

- Zaskarżona odmowa dostępu nie wskazuje jasno powodów, na których się ona opiera, jej podstawy prawnej, okoliczności faktycznych ani sposobu, w jaki różne istotne interesy zostały uwzględnione, ponieważ ta odmowa wpływa na wykonywanie praw przewidzianych w art. 17 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, co skutkuje tym, że uzasadnienie – jako że wydany akt przewiduje ograniczenie prawa przyznanego skarżącej przez traktat, polegające na zawężeniu takich praw – musi być bardziej rygorystyczne, dokładne i szczegółowe, aby uczynić jasnymi dokonane wybory.

(¹) Dz.U. 2001, L 145, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2022 r. – Cypr/EUIPO – Cemet (Halime)

(Sprawa T-615/22)

(2022/C 432/45)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciele: S. Małynicz, Barrister-at-Law i C. Milbradt, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Cemet Oy (Helsinki, Finlandia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „Halime” – zgłoszenie nr 18 241 593

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 czerwca 2022 r. w sprawie R 121/2022-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu przed EUIPO (gdyby brała udział w postępowaniu w charakterze interwenienta) własnymi kosztami postępowania oraz kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza naruszyła art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz art. 27 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (¹) pomijając fakt, że wcześniejsze znaki towarowe były znakami certyfikującymi, a nie znakami indywidualnymi;
- Izba Odwoławcza naruszyła art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz art. 27 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 w ramach swojej analizy prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd;
- Izba Odwoławcza popełniła błąd na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 dokonując analizy charakteru odróżniającego wcześniejszych znaków certyfikujących;

— Izba Odwoławcza naruszyła art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 dokonując błędnego porównania odpowiednich towarów i usług.

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 336, s. 1.

Postanowienie Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Synthomer/Komisja

(Sprawa T-457/19) ⁽¹⁾

(2022/C 432/46)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 312 z 16.9.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Hikma Pharmaceuticals i Hikma Pharmaceuticals International/Komisja

(Sprawa T-712/19) ⁽¹⁾

(2022/C 432/47)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 10 z 13.1.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 14 września 2022 r. – The Weir Group i in./Komisja

(Sprawa T-718/19) ⁽¹⁾

(2022/C 432/48)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 10 z 13.1.2020.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL